

end, at det skal konstateres, at det indførte Produkt er udenlandsk. Gøres der intet andet ved det, maa Befolkningen altsaa selv, naar den ved, at det er udenlandske Varer, løbe Risikoen ved at spise dem.

Landbrugsministeren har altsaa den fornævnte Myndighed til at forbyde Indførsel, naar han ikke finder, at der i de Lande, hvorfra slige Varer indføres, er Bestemmelser, som garanterer, at disse Varer ere sunde. Nu vil jeg gerne spørge: Har Landbrugsministeren hidtil betragtet de Bestemmelser, der ere i de Lande, hvorfra de i Afsnit II omhandlede Landbrugsprodukter udføres til Danmark, som indeholdende tilstrækkelig Garanti mod Sundhedsfaren? Er f. Eks. Ruslands Bestemmelser saa stærk en Garanti, at man ikke kan betragte de russiske Gæs, som indføres hertil, som sundhedsfarlige? Og er det, hvis man ikke finder dette, saa ikke Meningen, at man snart vil benytte den Bemyndigelse, som nærværende Forslags § 23 giver ham, til at indføre en Bestemmelse om Kontrol med de paagældende Varer. Naar vi nemlig for Danmarks Vedkommende søge at faa et rent Land med Hensyn til de Varer, vi udføre, saa maa vi ogsaa i nogen Maade søge at træffe Bestemmelser med Hensyn til de Varer, som indføres hertil, saa vi ikke faa sundhedsfarlige Varer indførte.

C. Sørensen: Det forekommer mig, at Diskussionen om dette Spørgsmaal snart er ved at løbe tør. Jeg skal derfor ikke forlænge den ret meget. Der er for øvrigt heller ikke særlig principielle Uoverensstemmelser om det Lovforslags Indhold, som foreligger til Behandling, og heller ikke er der fremkommet nogen Udtalelse, der giver mig Anledning til nogen særlig Imødegaaelse. Men naar jeg desuagtet har forlangt Ordet her i Dag, er det af den Grund, at en hel Del Medlemmer have rettet en Henstilling til det kommende Udvalg om at tage under Overvejelse, om det ikke vilde være rigtigt at nedsætte den Procent, som i Lovforslagets §§ 2 og 3 er fastslaaet med Hensyn til Vandindholdet i Smør, fra 16 til 15. Jeg vil nu paa det bestemteste fraraade at sætte Procenten for Vandindholdet ned fra 16 til 15. Det forekommer mig, at naar vi rette os efter, hvad den engelske Lov paabyder i saa Henseende, vil det være nok. Og naar de ærede Medlemmer, som have rettet den Henstilling til det kommende Udvalg, navnlig have rettet den un-

der Hensyn til, at vi saa vilde være paa den sikre Side med Hensyn til Vandindholdet, synes jeg, at det maa være tilstrækkeligt at gaa ned til den Procent, som her er foreslaaet, nemlig 16, for at være paa den sikre Side. Jeg føler mig forvisset om, at enhver vil rette sine Bestræbelser paa at være paa den sikre Side med Hensyn til Vandindholdet i det Smør, vi udføre. Jeg maa derfor paa det bestemteste fraraade at forandre denne Bestemmelse, og det falder ogsaa sammen med de Udtalelser, som faldt fra Landbrugsministeren. Ogsaa han mente, at vi skulde blive staaende ved de 16 pCt.

Men dernæst vil jeg gerne have Lov til at gøre en Bemærkning om et andet Punkt. Jeg tillod mig forleden, da jeg havde Ordet om denne Sag, at udkaste den Tanke, om det ikke lod sig gøre at paatrykke de forskellige Smørfustager en Afsendelsesdato, den Dato, da de vare afsendte fra Mejerierne. Fra en hel Del Medlemmers Side er der udtalt, at det paa ingen Maade lod sig gøre, og det er for øvrigt ogsaa fra enkelte Medlemmers Side gjort gældende, at det ingen Nytte vilde være til. Jeg skal saaledes nævne, at det ærede Medlem fra Nykøbing, Falster, (Philipsen) har udtalt følgende i Anledning af den af mig fremsatte Tanke — hans Udtalelser findes i Tidenden Sp. 1678—79: „Det kunde se meget tiltalende ud, man har det jo ved Ægeksperten, men det vil neppe nytte noget. For det første kunne vi ikke forhindre, at Smørret opmagasineres, at der spekuleres med det i England, hvad man sikkert gør, maaske endog i ret stor Stil. Det gøre vel ikke alene de store Grosserere i England, men ogsaa Detaillisterne, hvis de have Raad dertil“ o. s. v. Se, hvis man har Ret i de Udtalelser her — det skal jeg paa ingen Maade blande mig i, de faa staa for hans egen Regning —, saa synes jeg, at de Argumenter, han her anfører mod at anbringe en saadan Dato paa Smørfustagerne, netop kunne vendes i modsat Retning, nemlig som Argumenter for Nødvendigheden af at paatrykke Fustagerne Afsendelsesdatoen; snarere kunde det se ud, som om det ikke var nok at paatrykke Smørfustagerne Afsendelsesdatoen, men at man ogsaa maatte paatrykke den Dato, de komme i Land i England. For øvrigt skal jeg ikke opholde mig længe ved det Spørgsmaal, men jeg for mit Vedkommende havde ikke troet, at det var nødvendigt at føre en saadan Datering længere end til den engelske Detaillist.